

V tabulce 1 vidíte zjištěné rozdíly podílu jednotlivých frakcí v závislosti na délce řezance (25 a 10 mm) a dále dle nastavení vzdálenosti válců od sebe (1 mm a 3 mm). I když výsledky u vzorku č.1 a č.2 jsou podobné, tak přeci jenom došlo u vzorku s menší mezerou k zvýšení podílu frakce nad 19 mm z 48 % na 52 %, současně se snížil podíl frakce na dně separátoru z 8 % na 7 % u řezanky, kde

válce měly vzdálenost 3 mm od sebe.

Zcela odlišné však byly zjištěny rozdíly u řezanky s délkou 10 mm oproti 25 mm. Výrazně se snížil podíl frakce nad 19 mm na 4 %, u dalších dvou frakcí s podíly zvýšily na 55 % resp. na 36 %. Překvapením byla skutečnost, že podíl frakce na dně separátoru byl nižší u vzorku 3. (5 %) oproti vzorku 1. a 2. kde podíl byl 8 % resp. 7 %.

Tabulka č.1 Separace vzorků řezanky kukuřice (podíly jsou v %)

	Vzorek č.1 25 / 1	Vzorek č.2 25 / 3	Vzorek č.3 10 mm
Frakce nad 19 mm	52	48	4
Frakce nad 8 mm	19	22	55
Frakce nad 4 mm	21	23	36
Dno	8	7	5

Na následujícím obr. 10 vzorek č. 1 na levé straně, v prostředku vzorek č. 2 a na pravé straně vz. č.3

Obr. 10
Separace kukuřičné
siláže u vzorků č.1,
2 a 3

Částice zachycené v PSPS na horním sítu s oky 19 mm představují frakci, která formuje tzv. bacherovou matraci. Této frakce je potřeba jenom tolik, aby byla matrace vytvořena. V matraci se zachycují jemné rozdrobené částice, které by jinak rychle přešly do dalších částí trávicího traktu. Síto s oky 19 mm lze nyní využít také pro hodnocení kukuřičných siláží, sklízených technologií Shreadlage (případně podobnou technologií), kde se

délka řezanky pohybuje v rozmezí 20 až 30 mm a má navíc značně odlišnou strukturu (označuje se „rozvlákněná“), než když se kukuřice sklízí konvenčními řezačkami s corn-crackerem, u nichž se délka řezanky většinou pohybuje do 20 mm. Kromě nařezání se musí kontrolovat také podélné narušení stébla.